

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/34/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120325182
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6120325182.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej, v právnej veci žalobcu: M. M. S., so sídlom Z. hrdinov XXX, Z., IČO: 42 032 288, proti žalovanej: O. zastúpená: JUDr. Daniel Sadák, advokát, so sídlom Židovská 5, Bratislava, IČO: 30 796 695, o zaplatenie 5.136,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV, č. k. B3-12C/6/2021-162 zo dňa 03.10.2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava IV, č. k. B3-12C/6/2021-162 zo dňa 03.10.2024 potvrdzuje.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom č. k. B3-12C/6/2021-162 zo dňa 03.10.2024, prvým výrokom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Druhým výrokom súd prvej inštancie priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca sa žalobou doručенou Okresnému súdu Banská Bystrica (ako súdu upomínaciemu v zmysle zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní) a postúpenou dňa 21.01.2021 Okresnému súdu Bratislava III domáhal, vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 5.136,90 eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania titulom nároku na zaplatenie odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb.

3. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uplatňovaný nárok pozostáva z trov právnej služby v súdnom spore vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 8C/320/1999 o neplatnosť darovacej zmluvy, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti, ktorých hodnota bola stanovená znaleckým posudkom súdneho znalca, L. I. A. č. 24/2003 zo dňa 08.05.2003, a to na sumu 8.125.848 Sk (čo je 269.728,73 eur). Žalobca uviedol, že vyúčtovanie trov právnej služby zaslal žalovanej dňa 13.05.2018, pričom za deň doručenia považuje 18. deň uloženia na pošte. Vzhľadom k tomu, že vyzval žalovanú na plnenie do troch dní od doručenia vyúčtovania, mal za to, že žalovaná sa dostala do omeškania dňa 04.06.2018 a týmto dňom bola jeho pohľadávka splatná.

4. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 13Up/1238/2020 zo dňa 14.07.2020, voči ktorému podala žalovaná včas odpor, ktorý odôvodnila tým, že namietala procesnú vadu návrhu spočívajúcu v tom, že na strane žalovaných mal byť v zmysle § 77 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení, (ďalej aj CSP), uvedený aj manžel žalovanej, L. M. G., z titulu nerozlučného spoločenstva. Uviedla, že nespochybuje nárok žalobcu na

odmenu za poskytnuté právne služby v rozsahu desať úkonov, avšak namieta spôsob určenia tarifnej hodnoty, ktorá je podkladom pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby. Ďalej uviedla, že žalobca začal poskytovať žalovanej právne služby v roku 2010 na základe plnej moci zo dňa 13.04.2010, teda o sedem rokov neskôr, ako bol vypracovaný znalecký posudok pre stanovenie všeobecnej hodnoty lesných nehnuteľností. Preto namietala nesprávne stanovenie tarifnej hodnoty vo výške 269.728,73 eur a následne stanovenie hodnoty jedného úkonu právnej služby vo výške 964,73 eur, nakoľko žalobca vychádzal z neaktuálnej hodnoty lesných nehnuteľností v čase prevzatia zastupovania a mal si zabezpečiť aktuálne ocenenie nehnuteľností. Rovnako namietala určenie tarifnej odmeny v plnej výške, hoci pri ostatných úkonoch žalobca počítal so znížením o 50 %. Ďalej argumentovala, že žalobca mal pri stanovení hodnoty právneho úkonu postupovať podľa § 11 ods. 3 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj vyhláška č. 655/2004 Z. z.), podľa ktorého je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13 výpočtového základu.

5. Žalobca vo svojej replike skutočnosti uvedené žalovanou v odpore označil za právne irelevantné, s výnimkou námietky procesnej vady návrhu, že mal žalovať aj manžela, avšak tým, že ich žaloval samostatne, nedosiahol žiadne navýšenie trov konania vo vzťahu k oboj žalovaným. K výpočtu tarifnej odmeny uviedol, že ho považoval za správny, pretože znalecký posudok bol v čase prevzatia zastupovania žalovanej súčasťou spisového materiálu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 8C/320/1999 a bolo by nevhodné, aby si dal vypracovať nové znalecké ocenenie nehnuteľností v roku 2018. K námietke uplatnenia tarifnej odmeny v plnej výške pri prevzatí a prípravy dňa 13.04.2010 uviedol, že tento úkon sa v praxi uplatňuje v plnej výške a až pri ďalších úkonoch právnej služby sa táto kráti.

6. Okresný súd Bratislava III rozhodol rozsudkom č. k. 12C/6/2021-101 zo dňa 21.09.2022 tak, že žalobu žalobcu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, keď súd prvej inštancie právne posúdil, že žalobca mal žalovať ako solidárneho dlžníka aj manžela žalovanej, nakoľko išlo o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP.

7. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Bratislave rozsudok bývalého Okresného súdu Bratislava III zrušil a vec vrátil na konanie. Uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď po zistení, že v prejednávanej veci ide o solidárny záväzok zamietol žalobu pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie, pretože v zmysle ustanovenia § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka účasť ďalšieho povinného v tomto spore nie je nutná.

8. Súd prvej inštancie následne na prejednanie sporu nariadil pojednávanie, zamietol návrh žalovanej zo dňa 18.08.2021 na spojenie veci s konaním vedeným pod sp. zn. 10C/4/2021, vykonal vo veci dokazovanie písomnými podaniami strán a listinnými dôkazmi, tvoriacimi obsah spisu a dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanej nie je dôvodný. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným posúdil ako vzťah zo spotrebiteľského práva. Z dôvodu hospodárnosti konania sa v prvom rade zaoberal námietkou premičania uplatnenou žalovanou.

9. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca poskytoval právne služby v období od 13.04.2010, kedy prevzal právne zastúpenie žalovanej na základe splnomocnenia zo dňa 13.04.2010, do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Svidník, sp. zn. 8C/320/1999. Konanie bolo právoplatne skončené dňa 11.03.2016, pričom však posledný úkon právnej služby poskytol žalobca v zmysle svojho vyúčtovania zo dňa 16.05.2018, dňa 01.11.2012. Nakoľko žalobca v konaní netvrdil, či a v akom termíne sa so žalovanou dohodol na vyúčtovaní právnych služieb, súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobcovi vznikol nárok na vyúčtovanie tarifnej odmeny podľa § 9 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z. z., dňom poskytnutia toho ktorého úkonu právnej služby. To znamená, že žalobca s poukazom na ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, mohol najskôr v deň poskytnutia toho ktorého úkonu právnej služby požiadať žalovanú o splnenie dlhu, čím by potom bola daná splatnosť dlhu prvého dňa po tom, čo veriteľ dlžníka o plnenie požiadal, to znamená, že najskôr mohla splatnosť nastať dňom nasledujúcim po dni poskytnutia právnej služby. Okamih splatnosti práva na plnenie má pritom rozhodujúci význam predovšetkým pre posúdenie, či a kedy nastáva actio nata, pre začiatok plynutia všeobecnej premičacej doby (viď § 101 Občianskeho zákonníka) a pre začiatok omeškania dlžníka (§ 517 Občianskeho zákonníka). Uvedené znamená, že žalobca mohol právo vykonať po prvý raz v deň poskytnutia tej ktorej právnej služby. Súd prvej

inštancie ustálil, že pohľadávka žalobcu bola premlčaná, a to tak vzhľadom na námietku premlčania dôvodne vznesenej žalovanou ako aj na skúmanie premlčania súdu ex offio podľa § 54a Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na posledný úkon právnej služby poskytnutý dňa 01.11.2012, došlo k premlčaniu nároku žalobcu vo vzťahu k poslednému úkonu právnej služby vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe najneskôr v novembri 2015. Vo vzťahu k predchádzajúcim úkonom právnej služby poskytnutým medzi 13.04.2010 a 01.11.2012, došlo k premlčaniu vždy uplynutím troch rokov od poskytnutia toho ktorého úkonu právnej služby. Nad rámec uvedeného dodal, že keby aj medzi žalobcom a žalovanou bolo dohodnuté (čo žalobca netvrdil), že žalobca vykoná vyúčtovanie právnych služieb po právoplatnom skončení konania, tak aj v tomto prípade by došlo k premlčaniu skôr, ako žalobca podal žalobu na súde. Konanie na súde začalo podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na upomínacom súde dňom 18.06.2020, kým konanie, v ktorom žalobca žalovanú zastupoval právoplatne skončilo dňa 11.03.2016, t. j. žaloba bola podaná po viac ako štyroch rokoch, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Vypracovanie vyčíslenia trov právnych služieb dňa 16.05.2018, by v prípade počítania premlčania od právoplatnosti rozsudku (keby bola medzi stranami takáto dohoda, čo žalobca netvrdil) bolo ešte počas plynutia premlčacej doby, avšak stanovenie splatnosti žalobcom v tomto vyúčtovaní v žiadnom prípade nemôže znamenať začatie plynutia novej premlčacej doby, čo by bolo v rozpore so závermi právnej teórie i ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania súd prvej inštancie žalobu zamietol. Z dôvodu hospodárnosti konania sa už vecnou stránkou žaloby nezoberal, preto nevyhodnotil oprávnenosť vyúčtovania jednotlivých úkonoch právnej služby ani tarifnú hodnotu, z ktorej mal byť vykonaný výpočet základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP ako aj § 396 ods. 3 CSP tak, že v konaní plne úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie o začiatku plynutia premlčacej lehoty na uplatnenie nároku podaním žaloby na súd a rovnako ani s tým, že si mohol uplatniť odmenu za každý úkon právnej služby samostatne, dňom nasledujúcim po dni poskytnutia toho ktorého úkonu právnej služby. Poznamenal, že v advokátskej praxi je zaužívaný postup vyúčtovania trov právnej služby jednorazovým konečným vyúčtovaním za všetky úkony právnej služby poskytnutých klientovi vo veci. Uviedol, že žalovanej vyúčtovaním zo dňa 16.05.2018 vyčísliť trovy právneho zastúpenia, ktoré jej prostredníctvom Slovenskej pošty zaslal doporučene dňa 16.05.2018 s tým, že ju vyzval aby vyúčtované trovy právnej služby uhradila v lehote do 3 dní od doručenie vyúčtovania. Žalovaná mohla vyúčtovanie najneskôr prevziať v posledný deň 18-dňovej lehoty od jej uloženia na pošte, teda dňa 05.06.2018, a po márne uplynutej 3-dňovej lehote na plnenie sa pohľadávka stala splatnou dňa 09.06.2018. Tento deň označil za deň začiatku plynutia trojročnej premlčacej doby na uplatnenie nároku podaním na súd. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku podaním žaloby teda skončila dňom 09.06.2021. V priebehu plynutia premlčacej doby žalovanú listom zo dňa 20.08.2019 vyzval na mimosúdne riešenie sporu pred podaním žaloby, avšak bezvýsledne. Žalobný návrh následne elektronicky podal dňa 18.06.2020, teda počas plynutia trojročnej premlčacej doby. V súvislosti s právnym názorom súdu prvej inštancie o tom, že posledný úkon pre žalovanú poskytol žalobca dňa 01.11.2012, poukázal na skutočnosť, že proti rozhodnutiu Okresného súdu Svidník o zamietnutí žaloby v časti o nepriznaní trov konania žalovanej podal odvolanie, o ktorom Krajský súd Prešov rozsudkom zo dňa 25.01.2016, sp. zn. 7Co/338/2015-613 rozhodol tak, že potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania. Bol toho názoru, že rozhodnutie, ktoré súd prvej inštancie citoval vo svojom odôvodnení rozsudku, dávalo za pravdu práve žalobcovi v tom, že splatnosť vyvolá veriteľ tým, že dlžníka požiada o plnenie, tak ako ho vyzval žalobca svojím vyúčtovaním zo dňa 16.05.2018. Dlžník bol v takomto prípade povinný plniť dlh prvého dňa po tom, čo bol veriteľom požiadaný o jeho splnenie, (v tomto do 3 dní od doručenie vyúčtovania) teda najneskôr dňa 09.06.2018. Vzhľadom na uvedené navrhol aby odvolací súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu vo výške 5.136,90 eur s príslušenstvom.

12. K odvolaniu žalobcu sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila žalovaná. S tvrdeniami žalobcu v odvolaní nesúhlasila. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie označila za správny a

spravodlivý. Argumentovala, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, správne vyhodnotil dôkazy a výpovede na pojednávaní.

13. Podaním zo dňa 25.05.2025 sa žalovaná na výzvu odvolacieho súdu k ustanoveniu § 724 Občianskeho zákonníka vyjadrila nasledovne. Žalobca neuzatvoril so žalovanou a jej manželom L.. M. G. žiadnu zmluvu o poskytnutí právnej pomoci. Poskytovanie právnej pomoci vykonával žalobca iba na základe písomného dokumentu „plnomocenstvo“ podpísaného dňa 13.04.2010 v Bratislave, na zastupovanie v spore spisová značka 8C/320/1999. Text plnomocenstva vo forme predtlaču si formuloval sám žalobca, žalovaná mala možnosť vyplniť v ňom iba iniciály žalovanej a jej manžela, adresu bydliska, adresu pre doručovanie a číslo sporu. V texte plnomocenstva nie je zmienka o zmluve o poskytnutí právnej pomoci o jej previazanosti s plnomocenstvom. Uviedla, že žalobca neposkytol žalovanej ani jej manželovi žiadne podrobnosti o podmienkach poskytovania právnej pomoci, o spôsobe určenia odmeny a jej výšky za poskytnutú právnu pomoc, o potrebnej súčinnosti žalovanej a jej manžela. V plnomocenstve nebol žiaden odkaz na právny predpis podľa ktorého sa budú riadiť vzťahy medzi advokátom a jeho klientom.

14. K predmetnej výzve sa vyjadril aj žalobca, ktorý uviedol, že plnomocenstvo udelené advokátovi jeho klientom na právne zastupovanie v súdnom spore, nesie všetky pojmové znaky príkaznej zmluvy podľa ust. § 724 Občianskeho zákonníka. Pre príkaznú zmluvu je charakteristické, že sa ňou príkazník zaväzuje, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť a pre jej formu nie sú stanovené žiadne požiadavky. Podstatnou náležitosťou zmluvy patrí dohoda o predmete príkazu, čo v tomto prípade bolo vymedzené v splnomocnení označením spisovej značky súdneho konania. Poskytnutie odmeny musí byť dohodnuté, iba ak poskytnutie odmeny je v danom prípade obvyklé, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka (napr. advokáta,) potom je povinný poskytnúť odmenu aj bez predchádzajúcej dohody. Žalobca bol názoru, že nemôže obstať námietka žalovanej, že neposkytol žiadne podrobnosti o podmienkach poskytovania právnej pomoci, o spôsobe určenia odmeny a jej výšky za poskytnutie právnej pomoci a o potrebnej súčinnosti žalovanej a jej manžela. Podotkol, že žalovanú a jej manžela zastupoval aj v ďalších troch súdnych sporoch, prebiehajúcich na Okresnom súde Svidník a tak ako v danom spore, aj v iných sporoch, kde ich titulom plnej moci zastupoval, boli informovaní o výške odmeny v tom - ktorom spore. Tak ako vo všetkých sporoch aj v predmetnom spore mu vždy poskytli zálohy na právne zastúpenie. Záverom upriamil pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že manžel žalovanej L.. M. G. a žalovaná, boli už v minulosti v inom spore, predmetom ktorého boli tie isté lesy zaviazaní na úhradu trov právneho zastúpenia a to vo výške vypočítanej z hodnoty lesa stanovenej na základe znaleckého posudku č. 24/2003 zo dňa 08.05.2003, spôsobom podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Z uvedeného tak vyplývalo, že žalovaná mala vedomosť o tom, aká je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby stanovenej z hodnoty predmetu konania. Vzhľadom na uvedené bol toho názoru, že súd prvej inštancie mal v danom súdnom spore postupovať v súlade s ustanoveniami 8. hlavy, prvý oddiel, Občianskeho zákonníka, upravujúcimi príkaznú zmluvu. Svoje podanie doplnil listinným dôkazom - Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/29/2008 zo dňa 11.02.2009, z ktorého malo byť zrejmé, že žalovaná a jej manžel museli mať už v čase preberania právneho zastúpenia žalobcu vedomosť o hodnote jedného úkonu právnej služby v danom konaní.

15. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ustanovení § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, postupoval aj podľa § 382 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. Z hľadiska skutkového stavu veci vychádzal odvolací súd zo zistení súdu prvej inštancie, ktoré sa týkali udelenia plnomocenstva žalobcovi žalovanou, úkonov právnej služby vykonaných žalobcom pri zastupovaní žalovanej v spore vedenom pred Okresným súdom Svidník vo veci sp. zn. 8C/320/1999 a výzvy žalobcu na úhradu odmeny za poskytnuté právne služby, vrátane vyčíslenia odmeny. V konaní nebolo sporné, že odmena za právne služby nebola žalobcovi žalovanou uhradená a tento nárok bol predmetom sporu.

17. Pokiaľ ide o právne hodnotenie skutkových zistení súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na to, že zmluva (o poskytovaní právnych služieb) uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je typovo príkaznou zmluvou v zmysle § 724 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, ktorou sa žalobca, v postavení advokáta (profesionálny poskytovateľ právnych služieb) ako príkazník zaviazal obstaráť záležitosť žalovanej ako príkazcu. Dôkazom o uzavretí tejto zmluvy je okrem iného

plnomocenstvo zo dňa 13.04.2010. Samotná dohoda o plnej moci (§ 31 Občianskeho zákonníka) nie je príkaznou zmluvou, ale predstavuje podmienku, bez ktorej by žalobca nemohol príkaz splniť. Vystavená plná moc je v danej veci dôkazom o tom, že žalobca poskytol žalovanej právne služby v súdnom spore vedenom pred Okresným súdom Svidník, vo veci sp. zn. 8C/320/1999, čomu zodpovedá aj skutočnosť, že je ako právny zástupca žalovanej označený v záhlaví rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 8C/320/1999-520 zo dňa 28.09.2012. Obsahom príkaznej zmluvy potom bolo obstaranie činnosti-zastupovania žalovanej v súdnom spore, ktoré skončilo rozhodnutím odvolacieho súdu (Krajského súdu v Prešove), ktorým bol označený spor dňom 11.03.2016 právoplatne skončený (č. I. spisu - 6). Vystavená plná moc je dôkazom aj o tom, že pri obstarávaní právnych nárokov žalovanej ako príkazcu nebol žalobca ako príkazník obmedzený len na určité úkony právnej služby, ale bol povinný vykonať všetko, čo bolo potrebné pre splnenie príkazu (splnomocnenie je vystavené neobmedzene na celé konanie sp. zn. 8C/320/1999), čo znamená, že žalobca príkaz žalovanej neplnil postupne, vykonávaním jednotlivých úkonov právnej služby. Dňom (11.03.2016) právoplatnosti skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Svidník, sp. zn. 8C/320/1999 došlo aj k splneniu príkazu, teda k zániku príkaznej zmluvy a to splnením záväzku žalobcu voči žalovanej poskytnúť jej právne služby v označenom súdnom spore. V tento deň vzniklo aj žalobcovi právo na odmenu príkazníka za poskytnutie právnych služieb, a dňom nasledujúcim začala bežať premlčacia doba, pretože týmto dňom mohol už žalobca vykonať svoje právo na odmenu za právne služby (podporne nález III.ÚS 125/2018 zo dňa 20.06.2018). Pri absencii iného určenia doby plnenia, ako tomu bolo aj v tejto veci, okolnosť kedy žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie odmeny a tým ju urobil splatnou, nie je z hľadiska premlčania práva podstatnou.

18. V danom prípade vzniklo právo žalobcu na odmenu za právne služby najneskôr dňom 11.03.2016, kedy došlo k splneniu príkazu a zániku príkaznej zmluvy (poskytnutie právnej pomoci žalovanej v spore pred Okresným súdom Svidník). Počnúc týmto dňom mohol žalobca podľa § 563 Občianskeho zákonníka svojím jednostranným právnym úkonom - výzvou na plnenie - určiť dobu na splnenie dlhu, teda vyvolať splatnosť odmeny za právne služby. Keďže žaloba bola na súd podaná dňa 21.01.2021, stalo sa tak až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto námietka premlčania vznesená žalovanou a ako aj premlčanie založené postupom súdu podľa ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, bola dôvodná a súd s ohľadom na ustanovenie § 100 odsek 1 Občianskeho zákonníka nemohol predmetnej žalobe vyhovieť, pretože žalovaná nie je povinná premlčaný dlh splniť.

19. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny potvrdil (§ 387 odsek 1 CSP).

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 CSP. Žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).